

El desenrotllo personal

L'home entra a la vida, amb elements sense pulir. Forman la seva personalitat, grossa, mitjana o insignificant, pero a la fi, personalitat. Com a obra de la naturalesa, engiponats amb una mica de la cultura arreplegada, restarien amorfes si no es posés cuidat en el seu desenvolupament. Son relleu i boniquesa adquirits, té per causa la intervenció del factor personal.

La naturalesa imposa com a primer llevat un temperament, que el célebre fisiòlec i psicòlec alemany en Wundt els classifica en quatre classes.

Aquest llevat porta també en sos dintres la llei de la herència. De pares a fills se trameten qualitats o defectes, que en el curs de generacions es revivifiquen algunes voltes, s'amortigüen moltes vegades, i altres desapareixen.

Ve a ser alló que tant gràfica ment expressà en Taine en la primera conferència donada als artistes sobre la filosofia de l'art. Jo us puc dar consells, venia a dir, us puc encarrilar en aquestes materies, però el que porteu dintre vostre, la llumeneta per a ser un geni, per arribar a gran artista, aixó va ser cosa dels vostres pares.

I aquestos elements, ja en els primers passos, han de lluitar amb el medi material. La Geografia física i la apenes nascuda Geografia humana hi tenen molt que veure. Compareix després el medi espiritual, la relació amb els altres, la educació la instrucció. Tots son factors primaris dels quals no es possible prescindir-ne i menys escapar-se'n. Es el patró que la naturalesa ens ofereix imponent-ho, i el valor i la

importància del desenrotllo de cada personalitat, consisteix en saber-se'n servir.

Els ens enmotllen en determinat modo de ser; ens encarri len envers una direcció. Podriem dir que son les fites amb que ens assenyalen aixís d'una manera imprecisa, els llocs que haurem de recorre; fites que podran ser reconegudes, tirar-les més endavant o més endarrera; motllos tendres sempre disposats a ser refets. Té molt del bocet difumat de quiscú. A nosaltres ens toca, doncs, que les fites quedin precises, a fi de poguer nos moure amb seguretat completa sense temença d'estrellar nos-ni. Que els motllos siguin flonjos a fi de posar los a la nostra mida. Es cosa nostra en que el bocet quedi convertit en un dibuix acabat, sino del tot perfecte, en vies de perfecció.

I heus aquí perquè l'home es pot diferenciar de la bèstia. A n'aquesta, la naturalesa li posa fites ben assenyalades, ben precises, i que no pot remoure, i per lo tant, no les pot portar vers un cantó ni vers un altre; motllos fermes que no es possible dominar. No es tampoc bocet lo que li entrega, sino un dibuix acabat, i no hi ha lloc ni en esmenar-lo ni menys en perfeccionar-lo.

Per més que diguin els evolucionistes i per més que sotraguegin l'edifici, de l'instint i l'habitut, com la bèstia no té el rzonament ni l'apetit racional, no li és possible tenir personalitat i, com a conseqüència, no pot ni sab modificar res del motllo imposat per a que transcorri la seva vida.

Ben al revés del home. Aquest-com és ja sabut, a més de les facultats comunes amb les besties,

posseeix les facultats espirituals, quines purifiquen i ennobleixen a les primeres i són impulsores i transformadores, i les que desenrotllen a la persona.

I d'aquestes, l'apetit racional, la voluntat, ve a constituir el factor personal, el primer desllorigador per a la formació de nosaltres mateixos.

Amb ell, quan está fora de la nostra voluntat, no ho podem destruir, però hi podem donar una modificació comparant lo amb ell, qualitats provinents de la mateixa naturalesa, qualitats degudes a la cultura, venen a tenir una valor relatiu; solament té un valor absolut, un preu digne de lloança, l'esforç que s'empleia en el desenvolupament de la personalitat.

J. VIDAL I JUMBERT.

FUTBOL

DEL CAMPIONAT

Unió Deportiva Girona Granollers

Aital com ja tenim anunciat, el diumenge vinent, dia 11, a la capital gironina tindrà lloc el primer partit del campionat que nostre equip deu disputar-se amb el Palafrugell, Ate-neu Deportiu i Girona, al objecte de veure quins d'ells queda classificat per a jugar-se la volta final amb els respectius guanyadors del torneig que els tres millors classificats de Tarragona i Lleida deuen disputar als campions de Promoció Grups Ponent i Centre.

Definitivament podem dir que are comença el veritable campionat, el qual, al nostre entendre, no és gens ni mica democràtic a favor dels campions de Promoció de la província de Barcelona.

Es un acord aquest, pres en As-semblea Regional, imposat per determinar cercle per afavorir a qualques clubs d'altres provincies catalanes, amb l'únic objecte i fi d'obtenir el vot d'aquells clubs en quantes ocasions i votacions es presentin que puguin ésser-li necessaris.

El campionat de Catalunya de